

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilladelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

(2000/C 365 E/18)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 386 endelig udg. — 2000/0188(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 28. august 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Resultatet af den offentlige høring i 1999 om rammebestemmelserne for den elektroniske kommunikationssektor, jf. Kommissionens meddelelse af 26. april 2000 ⁽¹⁾, har bekræftet behovet for en mere harmoniseret og mindre indgribende regulering af markedsadgangen for elektroniske kommunikationstjenester og -net i hele EF.
- (2) Grænserne mellem de forskellige elektroniske kommunikationstjenester og -net og de teknologier, der ligger til grund for dem, bliver mere og mere udflydende, og derfor bør der fastlægges en ordning for tilladelser, som gælder på samme måde for de samme tjenester, uanset hvilken teknologi de anvender.
- (3) Der bør bruges et system, der er så lidt indgribende som muligt, for tilladelser til udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net, så der kan komme mere gang i udviklingen af nye elektroniske kommunikationstjenester og så tjenesteudbydere og forbrugerne kan udnytte enhedsmarkedets stordriftsfordele.
- (4) Disse målsætninger kan bedst virkeliggøres ved at anvende generelle tilladelser for alle elektroniske kommunikationstjenester og -net uden krav om udtrykkelige beslutninger eller administrative afgørelser fra nationale tilsynsmyndigheder, og ved at begrænse eventuelle procedurekrav til kun at omfatte anmeldelse.

(5) Virksomhedernes rettigheder i henhold til generelle tilladelser må udtrykkeligt angives i disse tilladelser for at sikre konkurrenceligestillingen i hele EF og lette grænseoverskridende forhandlinger om samtrafik mellem offentligt tilgængelige kommunikationsnet.

(6) Tildeling af særrettigheder kan fortsat være nødvendigt i forbindelse med brug af radiofrekvenser og numre i nationale nummerplaner, herunder præfikser. Rettigheder vedrørende numre kan også tildeles som led i en europæisk nummerplan, f.eks. den virtuelle landekode »3883«, som er afsat til medlemslandene i Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT). Disse brugsrettigheder bør kun begrænses, når det ikke kan undgås på grund af knaphed på radiofrekvenser, og for at sikre, at de bruges effektivt.

(7) De vilkår, som må knyttes til generelle tilladelser og særlige brugsrettigheder, bør begrænses til det strengt nødvendige for at sikre overholdelsen af væsentlige krav og forpligtelser i henhold til fællesskabslovgivningen.

(8) Hvis udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net pålægges særlige forpligtelser som følge af stærk markedsposition, jf. direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester) i henhold til EF-lovgivningen, bør de generelle rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse, samtidig finde anvendelse.

(9) En generel tilladelse bør kun indeholde vilkår, som udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor. Den bør ikke omfatte vilkår, som allerede gælder i medfør af anden eksisterende national lovgivning, der ikke udelukkende vedrører den elektroniske kommunikationssektor.

(10) Når efterspørgslen efter radiofrekvenser inden for et bestemt spektrum overstiger de tilgængelige ressourcer, bør de procedurer, der følges i forbindelse med tildeling af disse frekvenser, være hensigtsmæssige og gennemsækelige for at undgå forskelsbehandling og optimere brugen af disse knappe ressourcer.

(11) Når det på europæisk plan er vedtaget at harmonisere tildelingen af radiofrekvenser til bestemte formål, bør medlemsstaterne nøje følge disse vedtagelser ved tildelingen af rettigheder til brug af radiofrekvenser fra den nationale frekvensplan.

⁽¹⁾ KOM(2000) 239 endelig.

- (12) Udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net kan have brug for dokumentation for deres rettigheder i forbindelse med samtrafik og anlægsrettigheder i henhold til en generel tilladelse, især for at lette forhandlinger med de regionale- eller lokale myndigheder i andre områder eller med tjenesteudbydere i andre medlemsstater. Derfor bør de nationale tilsynsmyndigheder forsyne virksomhederne med erklæringer herom efter anmodning eller automatisk som svar på en anmeldelse i henhold til den generelle tilladelse.
- (13) Sanktionsmulighederne over for overtrædelser af vilkårene for den generelle tilladelse bør stå i forhold til overtrædelsen. Medmindre der foreligger helt specielle omstændigheder, er det ikke rimeligt at inddrage retten til at udbyde elektroniske kommunikationstjenester eller brugsretten til radiofrekvenser eller numre, fordi en virksomhed ikke overholder et eller flere af vilkårene for den generelle tilladelse. Dette berører dog ikke eventuelle hasteforanstaltninger, som medlemsstaterne måtte træffe i tilfælde af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed, menneskers sikkerhed eller sundhed eller andre virksomheders økonomiske interesser eller drift. Direktivet bør heller ikke berøre eventuelle krav om skadeserstatning, som en virksomhed fremsætter over for en anden virksomhed i henhold til national ret.
- (14) De indberetnings- og informationskrav, som tjenesteudbydere pålægges, kan medføre et stort arbejde både for de pågældende virksomheder og for tilsynsmyndighederne. Derfor bør disse krav være forholdsmæssigt afpassede, objektivt berettigede og begrænset til det strengt nødvendige. Det er ikke nødvendigt at kræve systematisk og jævnlig dokumentation for overholdelsen af samtlige vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten. Virksomhederne har ret til at vide, hvad de oplysninger, de skal fremlægge, bruges til. Retten til at starte virksomhed bør ikke være betinget af, at der fremlægges oplysninger. Dette direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelse til at fremlægge enhver oplysning, som er nødvendig for at forsvare Fællesskabets interesser som led i internationale aftaler.
- (15) Det er tilladt at opkræve administrationsafgifter fra udbydere af elektroniske kommunikationstjenester for at finansiere den nationale tilsynsmyndigheds aktiviteter vedrørende administration af tilladelsessystemet og tildeling af brugsrettigheder. Sådanne afgifter bør kun dække de reelle administrationsomkostninger ved disse aktiviteter. Med henblik herpå bør de nationale tilsynsmyndigheders indkomster og udgifter gøres gennemskelige via årlige opgørelser over de samlede afgiftsbeløb, der er opkrævet, og de administrationsomkostninger, der er påløbet. Dermed kan virksomhederne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem administrationsomkostningerne og afgifterne. Administrationsafgifter må ikke udgøre en hindring for opstart af virksomhed. Afgifterne skal derfor fordeles i forhold til den pågældende virksomheds relevante tjenester, beregnet ud fra regnskabsåret forud for administrationsafgiften. Der bør ikke opkræves administrationsafgifter fra små og mellemstore virksomheder.
- (16) Ud over administrationsafgifter må der opkræves gebyrer for brug af radiofrekvenser og numre som middel til at sikre en optimal anvendelse af sådanne ressourcer. Sådanne gebyrer bør ikke hindre etableringen af innovative tjenester og konkurrence på markedet.
- (17) Medlemsstaterne kan være nødt til at ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer, som hænger sammen med generelle tilladelser og brugsrettigheder, i tilfælde hvor det er objektivt velbegrunder. Sådanne ændringer skal meddeles alle berørte parter behørigt i god tid, så de har fyldestgørende lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter vedrørende sådanne ændringer.
- (18) Målsætningen om gennemskelighed forudsætter, at tjenesteudbydere, forbrugere og andre interesserede parter har let adgang til oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter, gebyrer og afgørelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester, brugsret til radiofrekvenser og numre, nationale frekvensplaner og nationale nummerplaner. Det er en vigtig opgave for de nationale tilsynsmyndigheder at stille sådanne oplysninger til rådighed og holde dem ajour og at samle alle relevante oplysninger angående anlægsrettigheder, når disse rettigheder administreres af andre instanser.
- (19) Der bør føres tilsyn med, at enhedsmarkedet fungerer fyldestgørende efter de nationale tilladelsesordninger i henhold til dette direktiv. På grundlag af resultaterne af dette tilsyn kan det være nødvendigt med yderligere harmoniseringstiltag, hvis der fortsat findes hindringer for det indre marked. Sådanne tiltag fastlægges efter fremgangsmåden i direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
- (20) Når de tilladelser, som gælder ved nærværende direktivs ikrafttrædelse, erstattes af generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder i henhold til dette direktiv, bør det ikke medføre, at tjenesteudbydere, som driver virksomhed i henhold til en eksisterende tilladelse, pålægges mere omfattende forpligtelser eller får mindre omfattende rettigheder, medmindre det er nødvendigt for at undgå ugunstige virkninger for andre virksomheders rettigheder og forpligtelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Sigtet med dette direktiv er at indføre et indre marked for elektroniske kommunikationstjenester ved at harmonisere og forenkle reglerne og vilkårene for tilladelser for dermed at lette udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net i hele Fællesskabet.

2. Dette direktiv omfatter alle tilladelser vedrørende udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net.

Artikel 2

Definitioner

Definitionerne i direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester) finder tilsvarende anvendelse på nærværende direktiv.

Artikel 3

Generelle tilladelser for elektroniske kommunikationstjenester og -net

1. Medlemsstaterne må ikke forhindre en virksomhed i at udbyde elektroniske kommunikationstjenester og -net, undtagen hvis det er nødvendigt for at værne om den offentlige sikkerhed eller menneskers sundhed eller sikkerhed.

2. Udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net må kun gøres betinget af en generel tilladelse. Der kan stilles krav om, at virksomhederne indgiver en anmeldelse, men ikke at de pågældende virksomheder indhenter udtrykkelig beslutning eller anden administrativ afgørelse fra den nationale tilsynsmyndighed, inden de udøver de rettigheder, tilladelsen indebærer. Efter anmeldelse må en virksomhed påbegynde kommerciel aktivitet, om fornødent efter bestemmelserne om brugsrettigheder i artikel 5, 6 og 7.

3. Den i stk. 2 omhandlede anmeldelsesprocedure må højst omfatte en erklæring fra en juridisk eller fysisk person til den nationale tilsynsmyndighed om, at førstnævnte har til hensigt at begynde at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og fremlæggelse af de minimumsoplysninger, som tilsynsmyndigheden skal bruge for at føre et register over udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net. Disse oplysninger skal begrænses til det strengt nødvendige for at identificere udbyderen og dennes kontaktpersoner, udbyderens adresse og en kort beskrivelse af den tjeneste, der skal udbydes.

Artikel 4

Minimumsliste over rettigheder, som den generelle tilladelse indebærer

Selskaber, som må drive virksomhed i henhold til artikel 3, har ret til:

a) at udbyde offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og forhandle samtrafik med andre udbydere af offentligt tilgængelige kommunikationstjenester, som er omfattet af en generel tilladelse inden for EF, jf. direktiv (om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter).

b) at etablere elektroniske kommunikationsnet og få tildelt de nødvendige anlægsrettigheder, jf. direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

c) at få mulighed for at være med til at opfylde forsyningspligten i en del af eller hele medlemsstatens område, jf. direktiv (om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

Artikel 5

Brugsret til radiofrekvenser og numre

1. Hvor det er muligt, og navnlig hvor der kun er ubetydelig risiko for skadelig interferens, må medlemsstaterne ikke gøre brugen af radiofrekvenser afhængig af, at der udstedes individuelle brugsrettigheder, idet de i stedet tager vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser med i den generelle tilladelse.

2. Hvor det er nødvendigt at tildele individuelle rettigheder til brug af radiofrekvenser og numre, tildeler medlemsstaterne efter anmodning sådanne rettigheder til enhver virksomhed, der udbyder tjenester i henhold til den generelle tilladelse, jf. artikel 6 og 7 og andre regler, som måtte sikre en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

Sådanne brugsrettigheder tildeles via åbne og gennemsikkelige procedurer uden forskelsbehandling. Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder, angiver de, om disse rettigheder kan overdrages og på hvilke betingelser, jf. artikel 8 i direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester). Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med begrænset gyldighed, skal perioden være hensigtsmæssig for den pågældende tjeneste.

3. Afgørelser vedrørende brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, for nummerrettigheders vedkommende højst to uger efter at den kompetente myndighed har modtaget ansøgningen, for radiofrekvenser højst seks uger efter.

4. Medlemsstaterne må ikke begrænse tildelingen af brugsrettigheder, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, og da kun i overensstemmelse med artikel 7. Medlemsstaterne tildeler brugsret til frekvenser, hvor disse er tilgængelige.

Artikel 6

Vilkår, som knyttes til den generelle tilladelse og brugsretten til radiofrekvenser og numre

1. Den generelle tilladelse til udbud af elektroniske kommunikationstjenester og -net og brugsretten til radiofrekvenser og numre må kun underlægges de vilkår, som angives i bilagets del A, B og C. Sådanne vilkår skal være objektivt velbegrundede for den pågældende tjeneste, forholdsmæssigt afpassede, gennemskelige og uden forskelsbehandling.

2. Særlige forpligtelser, der må pålægges udbydere af elektroniske kommunikationstjenester og -net, som har en stærk markedsposition i henhold til artikel 8 i direktiv (om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter) eller er pålagt at varetage forsyningspligtigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester], må ikke juridisk hænge sammen med de overordnede rettigheder og forpligtelser, som gælder i henhold til den generelle tilladelse. For at sikre gennemskeligheden for virksomhederne henvises der i den generelle tilladelse til kriterierne og procedurerne for at pålægge enkeltvirksomheder sådanne særlige forpligtelser.

3. Den generelle tilladelse må kun indeholde vilkår, som udelukkende vedrører denne sektor som angivet i bilagets del A, og må ikke indeholde vilkår, som allerede gælder for virksomhederne i medfør af andre nationale love.

4. Medlemsstaterne må ikke kopiere vilkårene for den generelle tilladelse i tilfælde af, at de giver virksomheder ret til at bruge radiofrekvenser eller numre.

Artikel 7

Procedure for begrænset tildeling af brugsret til radiofrekvenser

1. Hvis en medlemsstat overvejer at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, skal den:

- a) tage fornødent hensyn til, at brugerne skal sikres de størst mulige fordele, og at konkurrenceudviklingen skal lettes
- b) give alle interesserede parter, bl.a. brugere og forbrugere, tilstrækkelig lejlighed, dvs. mindst 30 dage, til at tilkendegive deres holdning til en eventuel begrænsning
- c) offentliggøre sin beslutning om at begrænse tildelingen af brugsret, med angivelse af årsagerne hertil

d) med rimelige mellemrum tage begrænsningen op til revision efter anmodning fra virksomhederne, og

e) opfordre til, at der indsendes ansøgninger om brugsret.

2. Hvis en medlemsstat konstaterer, at der kan tildeles yderligere brugsrettigheder til radiofrekvenser, offentliggør den dette og opfordrer til, at der indsendes ansøgninger om sådanne rettigheder.

3. Hvis det er nødvendigt at begrænse tildelingen af brugsrettigheder til radiofrekvenser, tildeler medlemsstaterne sådanne rettigheder på grundlag af udvælgelseskriterier, som skal være objektive, detaljerede, gennemskelige, forholdsmæssigt afpassede og uden forskelsbehandling. Enhver udvælgelse af denne art skal i fornødent omfang tilgodese konkurrenceudviklingen og indførelsen af innovative tjenester og forbrugerfordele.

4. Hvis der bruges sammenlignende udbudsprocedurer, må medlemsstaterne forlænge den maksimumsperiode på seks uger, som omhandles i artikel 5, stk. 3, så længe det er nødvendigt for at sikre, at sådanne procedurer er retfærdige, rimelige, åbne og gennemskelige for alle interesserede parter, dog højst med seks måneder.

Disse tidsfrister gælder med forbehold af gældende internationale aftaler om anvendelse af radiofrekvenser og satellitbaner.

Artikel 8

Harmoniseret tildeling af radiofrekvenser

Hvis brugen af radiofrekvenser er harmoniseret, og der er indgået aftaler om vilkår og procedurer for adgang hertil jf. beslutning (om rammebestemmelser for radiospektrumspolitik i Fællesskabet) og andre fællesskabsregler, overholder medlemsstaterne disse aftaler ved tildeling af brugsret til radiofrekvenser. De foreskriver ikke vilkår, tillægskriterier eller procedurer, som kan begrænse, ændre eller forsinke en korrekt gennemførelse af den harmoniserede tildeling af radiofrekvenser.

Artikel 9

Erklæringer, som kan lette udøvelsen af anlægs- og samtrafikrettigheder

Efter anmodning fra en virksomhed udsteder medlemsstaterne i løbet af højst én uge erklæringer, som bekræfter, at virksomheden har ret til at ansøge om anlægsrettigheder og/eller forhandle samtrafik i henhold til den generelle tilladelse, for dermed at lette udøvelsen af disse rettigheder over for andre instanser eller andre virksomheder. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan sådanne erklæringer også udstedes som automatisk svarskrivelse som opfølgning på en anmeldelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2.

Artikel 10

Overholdelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten

1. Den nationale tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med artikel 11 anmode virksomheder, som udbyder elektroniske kommunikationstjenester og -net, der er omfattet af den generelle tilladelse, eller som gør brug af brugsrettigheder til radiofrekvenser eller numre, om at fremlægge oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, at vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten overholdes.

2. Hvis en national tilsynsmyndighed konstaterer, at en virksomhed ikke overholder et eller flere vilkår for den generelle tilladelse eller brugsretten, underretter tilsynsmyndigheden virksomheden herom og giver den passende lejlighed til at tilkendegive sin holdning eller afhjælpe eventuelle overtrædelser senest en måned efter at virksomheden underrettes herom, eller inden for en frist, som aftales mellem virksomheden og tilsynsmyndigheden.

3. Hvis den pågældende virksomhed ikke afhjælper overtrædelserne inden for den i stk. 2 angivne frist, træffer den nationale tilsynsmyndighed hensigtsmæssige og forholdsmæssigt afpassede tiltag for at sikre overholdelsen. Tiltagene og bevæggrunden herfor meddeles virksomheden, senest en uge efter de er vedtaget, og mindst en uge inden de træder i kraft.

4. Når en overtrædelse af vilkårene for den generelle tilladelse eller brugsretten udgør en umiddelbar og alvorlig trussel for den offentlige sikkerhed eller menneskers sikkerhed eller sundhed eller volder alvorlige økonomiske eller driftsmæssige problemer for andre udbydere eller brugere af elektroniske kommunikationstjenester og -net, må medlemsstaterne træffe foreløbige hasteforanstaltninger for at afhjælpe denne situation. Den pågældende virksomhed gives derefter passende lejlighed til at tilkendegive sine synspunkter og foreslå mulige løsninger.

5. Virksomheder har ret til at indklage foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i henhold til denne artikel, efter proceduren i artikel 4 i direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

Artikel 11

Oplysninger, som kræves i forbindelse med generelle tilladelser og brugsrettigheder

1. Bortset fra oplysninger og indberetningskrav i henhold til anden national lovgivning end den generelle tilladelse må medlemsstaterne ikke stille krav om, at virksomhederne fremlægger oplysninger i forbindelse med den generelle tilladelse, som ikke er forholdsmæssigt afpasset og objektivt begrundet med henblik på:

- a) systematisk kontrol af overholdelsen af vilkår nr. 1 og 2 i bilagets del A, vilkår nr. 6 i del B og vilkår nr. 5 i del C,

og af overholdelsen af de forpligtelser, som omhandles i artikel 6, stk. 2

- b) kontrol af overholdelsen af de i bilaget angivne vilkår i enkelttilfælde, hvor der er modtaget en klage eller hvor den nationale tilsynsmyndighed af anden grund er af den opfattelse, at et vilkår overtrædes
- c) sammenlignende udbudsprocedurer for radiofrekvenser
- d) offentliggørelse af sammenlignende oversigter over tjenesters kvalitet og pris til gavn for forbrugerne
- e) klart angivne statistiske formål
- f) markedsanalyse med henblik på de formål, som angives i direktiv (om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter) eller i direktiv (om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

Der må ikke stilles krav om fremlæggelse af de oplysninger, der angives i litra a), b), d), e) og f) i første afsnit forud for eller som betingelse for at virksomheden går ind på markedet.

2. Hvis medlemsstaterne kræver, at virksomheder fremlægger oplysninger, jf. stk. 1, skal de informere dem nærmere om, hvilket formål disse oplysninger skal bruges til.

Artikel 12

Administrationsafgifter

1. Eventuelle administrationsafgifter, som opkræves fra virksomheder, der udbyder en tjeneste i henhold til den generelle tilladelse

- a) må i alt højst dække de administrationsomkostninger, der påløber som led i administrationen, kontrollen og håndhævelsen af ordningen vedrørende den pågældende generelle tilladelse og tildelingen af brugsrettigheder og
- b) skal fordeles mellem de enkelte virksomheder i forhold til hver virksomheds omsætning i det foregående regnskabsår på de tjenester, som den generelle tilladelse eller brugsretten gælder for, og som udbydes på det nationale marked i den medlemsstat, som pålægger afgiften.

2. Virksomheder, som har en årlig omsætning på under 10 mio. EUR på de relevante tjenester, som beskrives i stk. 1, litra b), skal friholdes fra at svare administrationsafgifter.

3. Når medlemsstaterne pålægger administrationsafgifter, offentliggør de en årlig oversigt over deres administrationsomkostninger og det samlede beløb af de afgifter, der er opkrævet. Hvis det samlede afgiftsbeløb overstiger administrationsomkostningerne, foretages der det efterfølgende år passende efterjusteringer.

*Artikel 13***Gebyrer for brugs- og anlægsrettigheder**

Medlemsstaterne må lade den myndighed, som tildeler brugsret til radiofrekvenser og numre eller anlægsrettigheder, opkræve gebyrer for dette på en måde, som afspejler behovet for at sikre, at disse ressourcer udnyttes optimalt. Sådanne gebyrer skal være uden forskelsbehandling, gennemskuelige, objektivt begrundede og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og skal navnlig tilgodese behovet for at fremme etableringen af innovative tjenester og konkurrence.

*Artikel 14***Ændring af rettigheder og forpligtelser**

Medlemsstaterne må i objektivt begrundede tilfælde og på forholdsmæssigt afpasset vis ændre de rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter og gebyrer, der vedrører generelle tilladelser og brugs- og anlægsrettigheder. Medlemsstaterne skal i god tid orientere om, at de har til hensigt at foretage sådanne ændringer, og give interesserede parter, f.eks. brugere og forbrugere, en rimelig periode på mindst fire uger til at tilkendegive deres synspunkter på de foreslåede ændringer.

*Artikel 15***Offentliggørelse af oplysninger**

1. Medlemsstaterne sikrer, at alle relevante oplysninger om rettigheder, vilkår, procedurer, afgifter, gebyrer og afgørelser vedrørende generelle tilladelser og brugsrettigheder offentliggøres og ajourføres på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.

2. Hvis afgørelser om afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår vedrørende anlægsrettigheder træffes af andre instanser, offentliggør og ajourfører medlemsstaterne et register over alle sådanne afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår på passende vis, så alle interesserede parter har let adgang til disse oplysninger.

*Artikel 16***Det indre markeds funktion**

Hvis forskelle mellem nationale afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår vedrørende generelle tilladelser eller tildeling af brugsrettigheder skaber hindringer på det indre marked, kan Kommissionen vedtage foranstaltninger for at harmonisere sådanne afgifter, gebyrer, procedurer og vilkår i henhold til artikel 19, stk. 3, i direktiv (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

For at fastslå, om der eksisterer sådanne hindringer for enhedsmarkedet, undersøger Kommissionen med jævne mellemrum, hvordan de nationale tilladelsessystemer fungerer og hvordan udbudet af grænseoverskridende tjenester i Fællesskabet udvikler sig, og fremlægger rapporter herom for Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 17***Gældende tilladelser**

1. Medlemsstaterne bringer de tilladelser, som allerede gælder ved dette direktivs ikrafttræden, i overensstemmelse med direktivets bestemmelser inden den 31. december 2001.

2. Når anvendelsen af stk. 1 begrænser de rettigheder eller forlænger de forpligtelser, der gælder i henhold til allerede gældende tilladelser, kan medlemsstaterne forlænge gyldigheden af disse vilkår til 30. juni 2002, såfremt dette ikke anfægter andre virksomheders rettigheder i henhold til fællesskabslovgivningen. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne forlængelser og angiver årsagerne hertil.

*Artikel 18***Gennemførelse i national ret**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den 31. december 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, samt senere ændringer af disse forskrifter.

*Artikel 19***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 20***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

Vilkårene i dette bilag er det maksimale, som må knyttes til generelle tilladelser (del A), brugsret til radiofrekvenser (del B) og brugsret til numre (del C), jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 11, stk. 1, litra a).

A. Vilkår, som må knyttes til generelle tilladelser

1. Finansielle bidrag til forsyningspligtigheder i henhold til direktivet (om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
2. Administrationsafgifter i henhold til nærværende direktivs artikel 12.
3. Interoperabilitet mellem tjenester og samtrafik mellem net i henhold til direktivet (om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter).
4. Slutbrugernes adgang til numre fra den nationale nummerplan i henhold til direktivet (om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
5. Miljøbeskyttelse eller by- og landsplanlægning, herunder vilkår i forbindelse med adgang til offentlig eller privat ejendom og vilkår i forbindelse med samhusning og deling af faciliteter i henhold til direktivet (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
6. Transmissionspligt for angivne radio/tv-kanaler i henhold til direktivet (om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
7. Beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred inden for den elektroniske kommunikationssektor i henhold til direktivet (om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor).
8. Regler om forbrugerbeskyttelse, som specifikt gælder for den elektroniske kommunikationssektor, f.eks. vilkår i henhold til direktivet (om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
9. Forpligtelser vedrørende transmitteret indhold, navnlig med henblik på beskyttelse af mindreårige i henhold til artikel 2a, stk. 2, i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-/radiospredningsvirksomhed, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF.
10. Oplysninger, som skal fremlægges som led i en anmeldelsesprocedure i henhold til nærværende direktivs artikel 3, stk. 3, og til andre formål som angivet i nærværende direktivs artikel 11.
11. Kompetente nationale myndigheders muligheder for lovlig opfangning i henhold til direktivet (om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor) og direktiv 95/46/EF.
12. Betingelser for brug i tilfælde af omfattende katastrofer for at sikre kommunikationen mellem nødtjenester og myndighederne og udsendelser til offentligheden.
13. Foranstaltninger, som i henhold til fællesskabslovgivningen skal mindske omfanget af elektromagnetiske felter, som offentligheden udsættes for fra elektroniske kommunikationsnet.

B. Vilkår, som må knyttes til brugsret til radiofrekvenser

1. Angivelse af, hvilken tjeneste frekvensen skal bruges til, herunder også vilkår vedrørende det indhold, der udbydes.
2. Effektiv anvendelse af frekvenser i henhold til direktivet (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
3. Vilkår, som skal forhindre skadelig interferens.
4. Maksimal gyldighedsperiode i henhold til nærværende direktivs artikel 5.
5. Overdragelse af rettigheder og betingelser for sådanne overdragelser i henhold til direktivet (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).

6. Gebyrer for brugsret i henhold til nærværende direktivs artikel 13.
7. Eventuelle forpligtelser, som den virksomhed, der får brugsretten, har påtaget sig under en sammenlignende udbudsprocedure.

C. Vilkår, som må knyttes til brugsret til numre

1. Angivelse af, hvilken tjeneste nummeret skal bruges til.
 2. Effektiv anvendelse af numre i henhold til direktivet (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
 3. Nummerportabilitetskrav i henhold til direktivet (om forsyningspligtigheder og brugernes rettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
 4. Maksimal gyldighedsperiode i henhold til nærværende direktivs artikel 5.
 5. Overdragelse af rettigheder og betingelser for sådanne overdragelser i henhold til direktivet (om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester).
 6. Gebyrer for brugsret i henhold til nærværende direktivs artikel 13.
-